

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО ЯК ІНСТРУМЕНТ СТРИМУВАННЯ ПРОДОВОЛЬНОЇ ІНФЛЯЦІЇ

Андрій Васильович Шинькович

кандидат економічних наук,

доцент кафедри публічного управління та адміністрування,

Державний торговельно-економічний університет

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2922-3796>

E-mail: a.shynkovych@knute.edu.ua

У статті досліджено роль державно-приватного партнерства як інструменту стримування продовольчої інфляції в умовах воєнної економіки та післявоєнного відновлення України. Визначено основні чинники продовольчої інфляції, зокрема руйнування логістичної та енергетичної інфраструктури, порушення ланцюгів постачання, зростання виробничих витрат і скорочення внутрішньої пропозиції продовольства. Обґрунтовано обмежену ефективність традиційних монетарних інструментів на продовольчу інфляцію через модернізацію інфраструктури, розвиток цифровізації, підтримку агропродовольчого сектору та зовнішньої торгівлі. На основі статистичних даних досліджено тенденції продовольчої інфляції в Україні у 2022–2024 роках. Узагальнено міжнародний досвід використання механізмів державно-приватного партнерства у сфері продовольчої безпеки та визначено основні напрями вдосконалення ДПП в Україні в умовах післявоєнного відновлення економіки.

Ключові слова: державно-приватне партнерство, продовольча інфляція, продовольча безпека, соціальна політика, аналіз державної політики, воєнна економіка, повоєнна відбудова, антиінфляційна політика.

Постановка проблеми. Повномасштабна війна в Україні стала одним із ключових чинників дестабілізації національної економіки та суттєво загострила проблему продовольчої інфляції. Упродовж 2022–2024 років агропродовольча система України функціонувала в умовах руйнування логістичної та енергетичної інфраструктури, блокування портів, зростання вартості енергоресурсів і транспортних витрат. Це спричинило підвищення собівартості виробництва, зберігання та реалізації продовольчої продукції, що, своєю чергою, призвело до стрімкого зростання цін на внутрішньому ринку та зниження економічної доступності продовольства для населення.

Особливо гостро проблема продовольчої інфляції проявилася через порушення ланцюгів постачання, втрати складських і логістичних потужностей, а також скорочення внутрішньої пропозиції продовольства. За таких умов продовольча інфляція стала не лише економічною, а й соціальною проблемою, оскільки безпосередньо впливає на рівень життя населення та продовольчу безпеку держави.

Водночас традиційні монетарні інструменти стримування інфляції в умовах воєнної економіки мають обмежену ефективність, оскільки інфляційний тиск значною мірою формується через структурні дисбаланси, логістичні втрати та зниження продуктивності. Саме тому особливої актуальності набуває пошук інституційних та інвестиційних механізмів стабілізації продовольчого ринку.

У цьому контексті важливого значення набуває державно-приватне партнерство як механізм консолідації

ресурсів держави й бізнесу для модернізації агропродовольчої інфраструктури, розвитку логістики, впровадження інновацій та скорочення втрат у ланцюгах постачання. Оскільки економічне відновлення України значною мірою залежить від здатності забезпечити продовольчу безпеку та стримати інфляційні процеси, дослідження ролі державно-приватного партнерства як інструменту антиінфляційної політики є важливим як з теоретичної, так і з практичної точки зору.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Наукові дослідження, пов'язані з використанням державно-приватного партнерства у стримуванні продовольчої інфляції, охоплюють теоретичні засади ДПП, його застосування в аграрному секторі, інноваційно-цифрову модернізацію агропродовольчої сфери та забезпечення стійкості продовольчих систем.

С. Володін, О. Витвицька та О. Кондрат [1] обґрунтовують роль інноваційних платформ як форми інтеграції держави, науки й бізнесу, що сприяє технологічній модернізації та підвищенню продуктивності агровиробництва. А. Подсоха та Г. Прусова [2] досліджують продовольчу безпеку України в умовах невизначеності, акцентуючи на впливі структурних дисбалансів, порушень логістичних зв'язків і зростання виробничих витрат на стабільність продовольчого ринку.

С. О. Федулова, С. Холод і В. Соколова [3] розглядають трансформацію продовольчих систем під впливом геополітичних загроз та обґрунтовують необхідність підвищення їхньої адаптивності.

І. Гороховський [9] досліджує вплив кліматичних змін, конфліктів та економічної нестабільності на світову продовольчу безпеку. О. В. Риковська, І. В. Прокопа, В. Д. Яровий та О. В. Михайленко [13] аналізують взаємозв'язок продовольчої вразливості, аграрної спеціалізації країн і глобальних фінансових загроз.

В. Д. Крилов [6] розкриває ДПП як форму довгострокової взаємодії держави та приватного сектору, що передбачає розподіл ресурсів, відповідальності й ризиків. І. А. Косач [7] обґрунтовує стратегічні та інституційні засади розвитку ДПП в агропромисловому комплексі України. Д. Р. Морарь [8] визначає його перспективні напрями в аграрному секторі, зокрема модернізацію виробничої та логістичної інфраструктури і залучення приватних інвестицій. Н. В. Усата [14] наголошує на значенні ДПП для реалізації інфраструктурних проєктів і забезпечення сталого розвитку агропродовольчої сфери.

О. Є. Гудзь і С. Байрамов [4] досліджують інструменти ДПП, спрямовані на активізацію інноваційної діяльності та розподіл інвестиційних ризиків. О. Є. Гудзь і П. В. Шавловський [5] розглядають цифровізацію як чинник підвищення ефективності управлінських рішень, що має важливе значення для розвитку цифрових платформ управління логістикою і продовольчими ланцюгами. Г. Олійник [10] характеризує ДПП як механізм зниження соціальних ризиків і реалізації суспільно значущих проєктів.

Отже, у науковій літературі ґрунтовно досліджено концептуальні засади ДПП, його роль у розвитку аграрного сектору, інфраструктури, інновацій та цифровізації. Водночас недостатньо розкритим залишається використання ДПП саме як інструменту антиінфляційної політики, здатного стримувати продовольчу інфляцію через скорочення логістичних, енергетичних і трансакційних витрат, розширення внутрішньої пропозиції продовольства та відновлення агропродовольчої інфраструктури України.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Водночас недостатньо дослідженим залишається питання використання державно-приватного партнерства як інструменту стримування продовольчої інфляції, зниження логістичних витрат та стабілізації цінової динаміки в умовах воєнної економіки й післявоєнного відновлення України. Це зумовлює необхідність подальших наукових досліджень у цьому напрямі.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є дослідження ролі державно-приватного партнерства як інструменту стримування продовольчої інфляції, аналіз його впливу на стабілізацію агропродовольчого ринку, зниження логістичних витрат та забезпечення продовольчої безпеки України в умовах воєнної економіки та післявоєнного відновлення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Державно-приватне партнерство є важливим інституцій-

ним механізмом забезпечення стійкості економіки, розвитку інфраструктури та підвищення ефективності стратегічних секторів. Особливого значення воно набуває в агропродовольчій сфері, яка в умовах війни зазнає інфляційного тиску через руйнування логістики, зростання виробничих витрат, дефіцит ресурсів і скорочення пропозиції продовольства.

Продовольча безпека залежить не лише від обсягів виробництва, а й від здатності держави підтримувати стійкість продовольчих систем в умовах воєнних, економічних і кліматичних ризиків [3]. Оскільки продовольча інфляція зумовлена переважно структурними дисбалансами в логістиці, енергозабезпеченні та виробництві, традиційні монетарні інструменти мають обмежену ефективність [2, с. 618].

В Україні продовольча інфляція має переважно витратний характер. У 2022 році вона досягла 32,3 % за загальної інфляції 26,6 % [15]. Підвищення облікової ставки НБУ до 25 % не усунуло її структурних причин, оскільки монетарна політика не відновлює інфраструктуру, не зменшує логістичні витрати й не розширює виробництво. Надмірне кредитне стримування, навпаки, може скорочувати інвестиції в аграрний сектор.

За таких умов важливого значення набувають інституційні механізми політики, орієнтованої на підтримку пропозиції, серед яких ключову роль відіграє державно-приватне партнерство. Воно об'єднує ресурси держави й бізнесу для реалізації стратегічних проєктів і забезпечує розподіл ризиків, інвестицій та відповідальності [6, с. 16; 13, с. 88].

ДПП сприяє модернізації аграрної інфраструктури, розвитку логістики, залученню інвестицій, упровадженню інновацій і цифрових технологій [1, с. 236; 5, с. 68; 7, с. 27; 8, с. 91]. Після початку повномасштабної війни особливого значення набули відновлення інфраструктури та розмінування земель, що створюють передумови для розширення внутрішньої пропозиції продовольства [11]. Практика застосування ДПП в Україні також поступово розширюється [12].

Антиінфляційний вплив ДПП реалізується через модернізацію транспортної та складської інфраструктури, скорочення логістичних витрат і стабілізацію цін [8, с. 92; 14, с. 68]. Інвестиції у виробництво, переробку й інновації підвищують продуктивність і розширюють пропозицію продовольства [1, с. 237]. Проєкти з енергоефективності зменшують виробничі витрати, а цифровізація логістики, запасів і прогнозування попиту оптимізує продовольчі ланцюги та скорочує трансакційні витрати [5, с. 69]. ДПП також сприяє розвитку альтернативних експортних маршрутів і модернізації прикордонної інфраструктури.

Отже, поєднання цих механізмів забезпечує скорочення витрат у ланцюгах постачання, розширення внутрішньої пропозиції продовольства, підвищення стійкості агропродовольчої системи та стабілізацію цін.

Методологічною основою дослідження є системний та інституційний підходи, які дозволяють розглядати продовольчу інфляцію як результат структурних дисбалансів, а ДПП – як механізм координації ресурсів держави й бізнесу. Використано методи аналізу і синтезу, порівняльний та структурно-функціональний аналіз. Інформаційну базу становлять наукові праці з проблематики ДПП, продовольчої безпеки та аграрної економіки [1–10; 13; 14], а також офіційні матеріали Міністерства економіки України [12] і Верховної Ради України [11].

Для оцінювання впливу державно-приватного партнерства на продовольчу інфляцію запропоновано концептуальну модель, за якою реалізація проєктів ДПП сприяє скороченню логістичних і виробничих витрат, розширенню внутрішньої пропозиції продовольства та підвищенню ефективності агропродовольчої системи.

Модель охоплює три блоки: інфраструктурний, інвестиційно-інноваційний і соціально-економічний. Інфраструктурний блок передбачає розвиток транспортної, складської та енергетичної інфраструктури, що зменшує логістичні витрати й втрати продукції. Інвестиційно-інноваційний блок пов'язаний із модернізацією виробництва, цифровізацією та впровадженням сучасних технологій [1, с. 236], а соціально-економічний – із підвищенням продовольчої безпеки та стабілізацією внутрішнього ринку [13].

Для кількісного підтвердження впливу структурних чинників доцільно проаналізувати динаміку продовольчих цін, реалізацію проєктів ДПП і показники відновлення аграрного потенціалу України. За даними Державної служби статистики України [15], у 2022 році продукти харчування подорожчали на 32,3% за загальної інфляції 26,6%. У 2023 році ці показники знизилися відповідно до 3,7% і 5,1%, а у 2024 році знову зросли до 14,2% і 12,0% [15] (табл. 1).

Наведені дані свідчать, що продовольча інфляція в Україні має переважно структурний характер. Найбільш різке зростання цін у 2022 році було спричинене руйнуванням логістичної інфраструктури, дефіцитом складських потужностей, зростан-

ням енергетичних витрат та порушенням виробничих ланцюгів. Сповільнення інфляції у 2023 році свідчило про часткову адаптацію агропродовольчої системи, однак повторне прискорення інфляції у 2024 році підтвердило високу залежність продовольчого ринку від інфраструктурних та енергетичних ризиків.

Оцінка впливу державно-приватного партнерства на продовольчу інфляцію потребує врахування специфіки сучасної економічної ситуації. У 2022–2024 роках продовольча інфляція формувалася переважно під впливом немонетарних чинників: скорочення внутрішнього виробництва, зростання логістичних витрат, дефіциту трудових ресурсів та підвищення вартості транспортування продукції. За таких умов ефективність антиінфляційної політики безпосередньо залежала від здатності держави забезпечити функціонування ланцюгів постачання та підтримати внутрішню пропозицію продовольства.

За офіційними даними Міністерства економіки України, станом на 01.01.2026 на умовах державно-приватного партнерства було укладено 201 договір, з яких реалізовувалися лише 19 договорів; 171 договір не реалізовувався, а 11 були призупинені у зв'язку зі збройною агресією російської федерації [12] (табл. 2).

Таке співвідношення свідчить про значний нерелізований потенціал ДПП як інструменту стабілізації продовольчого ринку. Менше 10% укладених договорів перебувають на стадії реалізації, що обмежує можливості швидкого відновлення інфраструктури, розвитку логістичних потужностей і зниження витрат у ланцюгах постачання.

Одним із ключових напрямів впливу державно-приватного партнерства стало відновлення логістичної інфраструктури агропродовольчого сектору. Блокування морських портів і руйнування транспортної мережі різко підвищили логістичні витрати та собівартість продовольства. У відповідь держава разом із бізнесом і міжнародними партнерами реалізувала проєкти з розвитку альтернативної логістики, модернізації прикордонних переходів, будівництва зернових терміналів і розширення залізничних потужностей.

Таблиця 1 – Динаміка інфляції та продовольчої інфляції в Україні у 2022–2024 рр.

Показник	2022	2023	2024
Індекс споживчих цін, % до грудня попереднього року	126,6	105,1	112,0
Індекс цін на продукти харчування, % до грудня попереднього року	132,3	103,7	114,2
Різниця між продовольчою та загальною інфляцією, в.п.	+5,7	-1,4	+2,2

Джерело: сформовано автором за даними Державної служби статистики України [15]

Таблиця 2 – Стан реалізації договорів державно-приватного партнерства в Україні станом на 01.01.2026

Статус договорів ДПП	Кількість	Частка, %
Укладено договорів ДПП	201	100,0
Реалізуються	19	9,5
Не реалізуються	171	85,1
Призупинені через війну	11	5,4

Джерело: сформовано та розраховано автором за даними Міністерства економіки України [12]

Важливе значення мало також відновлення аграрного виробництва та інфраструктури зберігання. Пошкодження елеваторів, складів, систем зрошення й енергетичних об'єктів спричинило зростання втрат продукції, зниження продуктивності та дефіцит окремих видів продовольства. Спільні інвестиційні проєкти держави й бізнесу дали змогу частково модернізувати виробничу інфраструктуру та підтримати стабільність агропродовольчого сектору.

Особливу роль відіграли проєкти з розмінування сільськогосподарських земель. За даними Верховної Ради України, у 2023 році в обіг повернуто 18 тис. кв. км земель, на яких потенційно можна виростити близько 1 млн тонн зерна [11]. Це має антиінфляційний ефект, оскільки розширення внутрішньої пропозиції продовольства стримує зростання цін (табл. 3).

Розвиток інноваційних і цифрових рішень в агропродовольчій сфері суттєво впливає на продовольчу інфляцію. С. Володін, О. Витвицька та О. Кондрат зазначають, що інноваційні платформи інтегрують державу, науку й бізнес, підвищуючи продуктивність агровиробництва [1, с. 236]. Тому цифрові проєкти ДПП мають не лише інноваційний, а й антиінфляційний ефект.

Водночас потенціал ДПП в Україні обмежують недостатня інституційна спроможність державних органів, складні процедури погодження, недосконалість законодавства, високі інвестиційні ризики та слабкі гарантії для приватного сектору.

Попри це, ДПП уже сприяє стабілізації агропродовольчого сектору через модернізацію інфраструктури, підтримку експорту, розширення внутрішньої пропозиції продовольства, зниження енергетичних витрат і розвиток інновацій. У довгостроковій перспективі ефективні моделі ДПП можуть стати важливим чинником формування стійкої продовольчої системи та макроекономічної стабільності України.

Світовий досвід підтверджує ефективність державно-приватного партнерства у зміцненні продовольчих систем і стримуванні інфляції в кризових умовах. У країнах ЄС ДПП застосовується для модернізації транспортної, складської та енергетичної інфраструктури аграрного сектору. У Нідерландах агрологістичні хаби, інтегровані з цифровими платформами, зменшують логістичні витрати та підвищують ефективність поставок, а у Франції спільні проєкти у сферах зрошення, енергоефективності й переробки сприяють розвитку локальних агропродовольчих кластерів.

У США ДПП орієнтоване на аграрні інновації, цифровізацію та автоматизацію логістики, що підвищує продуктивність і скорочує витрати. Для України цінним є досвід Ізраїлю у впровадженні водозберігаючих технологій, крапельного зрошення й енергетичної автономності, а також Сінгапуру та Південної Кореї щодо цифрового управління продовольчими запасами.

Отже, міжнародна практика засвідчує, що ДПП сприяє модернізації агропродовольчої інфраструктури, зниженню логістичних, енергетичних і трансакційних витрат та посиленню антиінфляційного регулювання. Для України пріоритетною є адаптація цього досвіду у сферах цифровізації, агрологістики, енергоефективності та відновлення інфраструктури.

Попри значний потенціал державно-приватного партнерства як інструменту стримування продовольчої інфляції, в Україні його ефективність залишається обмеженою через низку системних проблем інституційного, фінансового та організаційного характеру.

Однією з головних проблем є недосконалість нормативно-правової бази у сфері державно-приватного партнерства. Складність процедур погодження проєктів, надмірна бюрократизація, тривалі терміни підготовки документації та недостатня прозорість механізмів розподілу ризиків суттєво знижують інвестиційну привабливість ДПП для приватного сектору. В умовах воєнної економіки ці проблеми посилюються високим рівнем безпекових ризиків та невизначеністю щодо довгострокових економічних перспектив.

Суттєвим обмеженням залишається також недостатня інституційна спроможність органів державної влади та місцевого самоврядування щодо підготовки й супроводу проєктів ДПП. У багатьох випадках відсутність професійних управлінських команд та сучасних механізмів стратегічного планування призводить до затримок реалізації інфраструктурних проєктів і неефективного використання ресурсів.

Окремою проблемою є обмежений доступ до фінансових ресурсів та високий рівень інвестиційних ризиків. Воєнні дії, нестабільність валютного ринку та інфляційні процеси знижують готовність приватного сектору до довгострокових інвестицій у масштабні інфраструктурні проєкти. За таких умов особливого значення набуває необхідність розширення механізмів державних гарантій, страхування воєнних ризиків та залучення міжнародних фінансових організацій до підтримки проєктів ДПП.

Таблиця 3 – Показники відновлення аграрного потенціалу України

Показник	Значення
Землі, повернуті в обіг у 2023 році	18 тис. кв. км
Потенційний додатковий урожай зерна	1 млн тонн
Територія, що потребує перевірки на вибухонебезпечні предмети	156 тис. кв. км
Сільськогосподарські землі, які постраждали від мінування	208 тис. га

Джерело: сформовано автором за даними Верховної Ради України [11]

Важливою проблемою залишається також недостатній рівень цифровізації систем управління агропродовольчою інфраструктурою. Відсутність інтегрованих інформаційних платформ ускладнює координацію між учасниками продовольчих ланцюгів, знижує ефективність логістики та підвищує трансакційні витрати.

У контексті післявоєнного відновлення України одним із пріоритетних напрямів удосконалення державно-приватного партнерства має стати розвиток інфраструктурних проєктів у сферах логістики, енергетики, зрощення, зберігання та переробки аграрної продукції. Особливу увагу доцільно приділити створенню регіональних агрологістичних хабів, модернізації прикордонної інфраструктури та розвитку альтернативних маршрутів експорту продовольства.

Важливим напрямом є також розвиток цифровізації агропродовольчого сектору. Впровадження електронних платформ моніторингу продовольчих запасів, автоматизованих систем логістичного управління та цифрових інструментів прогнозування цінових ризиків дозволить підвищити прозорість ринку та ефективність антиінфляційної політики (табл. 4).

Не менш важливим є вдосконалення механізмів координації між державою, бізнесом та міжнародними партнерами. Саме комплексна взаємодія інституційних, інвестиційних та інноваційних механізмів здатна забезпечити формування стійкої агропродовольчої системи та мінімізувати ризики продовольчої інфляції у довгостроковій перспективі.

Висновки. У результаті проведеного дослідження встановлено, що продовольча інфляція в Україні в умовах воєнної економіки має переважно структурний характер і формується під впливом руйнування логістичної інфраструктури, зростання енергетичних витрат, скорочення внутрішньої пропозиції продовольства та порушення ланцюгів постачання. За таких умов традиційні монетарні інструменти антиінфляційної політики мають обмежену ефективність, що зумовлює необхідність використання структурних механізмів стабілізації продовольчого ринку.

Доведено, що державно-приватне партнерство є важливим інструментом стримування продовольчої інфляції через модернізацію логістичної, виробничої та енергетичної інфраструктури, розвиток цифровіза-

ції, підтримку експорту та стимулювання інвестицій у агропродовольчий сектор. Реалізація проєктів ДПП сприяє зниженню логістичних і трансакційних витрат, розширенню внутрішньої пропозиції продовольства та підвищенню стійкості продовольчих систем.

Проведений аналіз показав, що в Україні потенціал державно-приватного партнерства реалізується недостатньо ефективно через недосконалість нормативно-правової бази, високі інвестиційні ризики, обмеженість фінансових ресурсів та недостатню інституційну спроможність органів влади. Водночас міжнародний досвід підтверджує, що ефективні моделі ДПП здатні забезпечити стабільність продовольчих систем навіть в умовах глобальних криз та безпекових загроз.

Обґрунтовано, що в умовах післявоєнного відновлення України пріоритетними напрямками розвитку державно-приватного партнерства мають стати модернізація агрологістики, розвиток енергоефективної інфраструктури, цифровізація агропродовольчого сектору, розмінування сільськогосподарських земель та підтримка інноваційного розвитку аграрного виробництва.

Отже, державно-приватне партнерство слід розглядати не лише як механізм залучення інвестицій, а і як стратегічний інструмент забезпечення продовольчої безпеки, макроекономічної стабільності та формування стійкої моделі економічного розвитку України в умовах воєнних та післявоєнних викликів.

Перспективи подальших досліджень полягають у розробленні методичних підходів до кількісного оцінювання антиінфляційного ефекту проєктів державно-приватного партнерства, побудові економетричних моделей впливу ДПП на динаміку продовольчої інфляції, а також у формуванні системи показників оцінювання ефективності державно-приватного партнерства в забезпеченні продовольчої безпеки України. Перспективним напрямом є також дослідження механізмів інтеграції державно-приватного партнерства в систему державного регулювання економіки та розроблення інституційної моделі його використання як складової політики асекурації продовольчої безпеки в умовах воєнного стану та повного відновлення.

Таблиця 4 – Основні проблеми розвитку державно-приватного партнерства та напрями їх удосконалення

Проблеми	Наслідки для агропродовольчої сфери	Напрями удосконалення
Недосконалість нормативно-правової бази	Уповільнення реалізації проєктів ДПП	Спрощення процедур погодження та гармонізація законодавства
Високі воєнні та інвестиційні ризики	Скорочення приватних інвестицій	Запровадження державних гарантій та механізмів страхування ризиків
Недостатній рівень цифровізації	Зростання логістичних і трансакційних витрат	Розвиток цифрових платформ управління продовольчими ланцюгами
Обмежений доступ до фінансування	Відкладення інфраструктурних проєктів	Розширення співпраці з міжнародними фінансовими організаціями
Низька інституційна спроможність органів влади	Неефективне управління проєктами ДПП	Формування спеціалізованих центрів управління проєктами

Джерело: сформовано автором

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Володін С., Витвицька О., Кондрат О. Інноваційна платформа аграрної сфери. *Development Service Industry Management*. 2024. № 1. С. 234–241. DOI: [https://doi.org/10.31891/dsim-2024-5\(34\)](https://doi.org/10.31891/dsim-2024-5(34))
2. Подсоха А., Прусова Г. Стан продовольчої безпеки України в умовах невизначеності. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic sciences*. 2025. № 344(4). С. 617–622. DOI: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-344-4-87>
3. Федулова С. О., Холод С., Соколова В. Геополітична продовольча безпека: трансформація продовольчих систем. *Наука, технології, інновації*. 2026. № 1. DOI: <http://doi.org/10.35668/2520-6524-2026-1-01>
4. Гудзь О. Є., Байрамов С. Інструменти державно-приватного партнерства щодо активізації інноваційного розвитку телекомунікаційних підприємств. *Економіка. Менеджмент. Бізнес*. 2016. № 4(17). С. 14–20.
5. Гудзь О. Є., Шавловський П. В. Обґрунтування стратегій гармонізації організаційної поведінки підприємств в умовах цифровізації. *Науковий погляд: економіка та управління*. 2024. № 1(85). С. 66–71. DOI: <https://doi.org/10.32782/2521-666X/2024-85-10>
6. Крилов В. Д. Концептуальні основи державно-приватного партнерства. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління*. 2022. № 4. С. 15–19. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2022-4-03-03>
7. Косач І. А. Концептуальні засади розробки стратегії розвитку державно-приватного партнерства в АПК України. *Проблеми і перспективи економіки та управління*. 2021. № 1(13). С. 24–31. DOI: [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2018-1\(13\)-24-31](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2018-1(13)-24-31)
8. Морарь Д. Р. Напрями державно-приватного партнерства в аграрному секторі економіки України. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 10. С. 89–95. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2021.10.89>
9. Гороховський І. Трансформація системи світової продовольчої безпеки під впливом кліматичних змін, конфліктів і економічної нестабільності. Статий, інклюзивний, smart розвиток: наукові підходи до вирішення сучасних глобальних і локальних викликів : матеріали Першої всеукраїнської науково-практичної конференції. 2025. С. 141.
10. Олійник Г. Державно-приватне партнерство як механізм зменшення ризиків соціальної сфери. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Економіка*. 2015. № 3. С. 67–72.
11. Офіційний сайт Верховної Ради України. На розмінованих землях України вже можна виростити 1 млн т зерна. URL: https://www.rada.gov.ua/news/news_kom/245689.html
12. Міністерство економіки України. Стан здійснення ДПП в Україні. URL: <https://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=9fc90c5e-2f7b-44b2-8bf1-1ffb7ee1be26&title=StanZdiisnenniaDppVUkraini>
13. Риковська О. В., Прокопа І. В., Яровий В. Д., Михайленко О. В. Продовольча вразливість і аграрна спеціалізація країн: глобальні фінансові загрози як виклики для України. *Український соціум*. 2026. № 1(96). DOI: <https://doi.org/10.15407/socium2026.01.061>
14. Усата Н. В. Державно-приватне партнерство в аграрному секторі: концептуальні засади розвитку. *Економіка та управління АПК*. 2023. № 2. С. 65–72. DOI: <https://doi.org/10.33245/2310-9262-2023-185-2-65-72>
15. Державна служба статистики України. Індекси споживчих цін на товари та послуги у 2022–2024 роках. URL: https://ifstat.gov.ua/NEW_PAGE/NEW_2023/NEW_ex_01.pdf

REFERENCES:

1. Volodin S., Vytvytska O., Kondrat O. (2024) Innovatsiina platforma ahrarnoi sfery [Innovative platform of the agricultural sector]. *Development Service Industry Management*, vol. 1. pp. 234–241. DOI: [https://doi.org/10.31891/dsim-2024-5\(34\)](https://doi.org/10.31891/dsim-2024-5(34))
2. Podsoxha A., Prusova H. (2025) Stan prodovolchoi bezpeky Ukrainy v umovakh nevyznachenosti [The state of food security in Ukraine under conditions of uncertainty]. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*, vol. 344 No 4. pp. 617–622. DOI: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-344-4-87>
3. Fedulova S. O., Kholod S., Sokolova V. (2026) Heopolitychna prodovolcha bezpeka: transformatsiia prodovolchyykh system [Geopolitical food security: transformation of food systems]. *Nauka, tekhnolohii, innovatsii*, vol. 1. DOI: <http://doi.org/10.35668/2520-6524-2026-1-01>
4. Hudz O. Ye., Bairamov S. (2016) Instrumenty derzhavno-privatnoho partnerstva shchodo aktyvizatsii innovatsiinoho rozvytku telekomunikatsiinykh pidpriemstv [Public-private partnership tools for intensifying innovative development of telecommunication enterprises]. *Ekononika. Menedzhment. Biznes*, vol. 4 (17). pp. 14–20.
5. Hudz O. Ye., Shavlovskyi P. V. (2024) Obgruntuvannia stratehii harmonizatsii orhanizatsiinoi povedinky pidpriemstv v umovakh tsyfrovizatsii [Substantiation of strategies for harmonization of organizational behavior of enterprises in the conditions of digitalization]. *Naukovyi pohliad: ekonomika ta upravlinnia*, vol. 1 (85). pp. 66–71. DOI: <https://doi.org/10.32782/2521-666X/2024-85-10>
6. Krylov V. D. (2022) Kontseptualni osnovy derzhavno-privatnoho partnerstva [Conceptual foundations of public-private partnership]. *Problemy suchasnykh transformatsii. Seriia: ekonomika ta upravlinnia*, vol. 4. pp. 15–19. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2022-4-03-03>
7. Kosach I. A. (2021) Kontseptualni zasady rozrobky stratehii rozvytku derzhavno-privatnoho partnerstva v APK Ukrainy [Conceptual principles of developing a strategy for the development of public-private partnership in the agro-industrial complex of Ukraine]. *Problemy i perspektyvy ekonomiky ta upravlinnia*, vol. 1 (13). pp. 24–31. DOI: [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2018-1\(13\)-24-31](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2018-1(13)-24-31) Available at: <http://ppeu.stu.cn.ua/article/view/147092>
8. Morar D. R. (2021) Napriamy derzhavno-privatnoho partnerstva v ahrarnomu sektori ekonomiky Ukrainy [Directions of public-private partnership in the agricultural sector of Ukraine's economy]. *Investitsii: praktyka ta dosvid*, vol. 10. pp. 89–95. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2021.10.89>
9. Horokhovskiy I. (2025) Transformatsiia systemy svitovoi prodovolchoi bezpeky pid vplyvom klimatychnykh zmin, konfliktiv i ekonomichnoi nestabilnosti [Transformation of the global food security system under the influence of climate change, conflicts and economic instability].

and economic instability]. Persha Vseukrainska naukovo-praktychna konferentsiia “Stalyi, inkluzyvnyi, smart rozvytok: naukovy pidkhody do vyryshennia suchasnykh hlobalnykh i lokalnykh vyklykiv”. p. 141.

10. Oliinyk H. (2015) Derzhavno-pryvatne partnerstvo yak mekhanizm zmenshennia ryzykiv sotsialnoi sfery [Public-private partnership as a mechanism for reducing risks in the social sphere]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu imeni Tarasa Shevchenka. Ekonomika*, vol. 3. pp. 67–72.

11. Ofitsiyni sait Verkhovnoi Rady Ukrainy (2024) Na rozminovanykh zemliakh Ukrainy vzhe mozna vyrostyty 1 mln t zerna [On demined lands of Ukraine it is already possible to grow 1 million tons of grain]. Available at: https://www.rada.gov.ua/news/news_kom/245689.html

12. Ofitsiyni sait Ministerstva ekonomiky Ukrainy (2024) Stan zdiisnennia DPP v Ukraini [The state of implementation of PPP in Ukraine]. Available at: <https://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=9fc90c5e-2f7b-44b2-8bf1-1ffb7ee1be26&title=StanZdiisnenniaDppVUkraini>

13. Rykovska O. V., Prokopa I. V., Yarovy V. D., Mykhailenko O. V. (2026) Prodovolcha vrazlyvist i aharna spetsializatsiia krain: hlobalni finansovi zahrozy yak vyklyky dlia Ukrainy [Food vulnerability and agricultural specialization of countries: global financial threats as challenges for Ukraine]. *Ukrainskyi sotsium*, vol. 1 (96). DOI: <https://doi.org/10.15407/socium2026.01.061>

14. Usata N. V. (2023) Derzhavno-pryvatne partnerstvo v aharnomu sektori: kontseptualni zasady rozvytku [Public-private partnership in the agricultural sector: conceptual foundations of development]. *Ekonomika ta upravlinnia APK*, vol. 2. pp. 65–72. DOI: <https://doi.org/10.33245/2310-9262-2023-185-2-65-72>

15. Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy (2025) Indeksy spozhyvchykh tsin na tovary ta posluhy u 2022–2024 rokakh [Consumer price indices for goods and services in 2022–2024]. Available at: https://ifstat.gov.ua/NEW_PAGE/NEW_2023/NEW_ex_01.pdf

PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP AS A TOOL TO CONTAIN FOOD INFLATION

Andrii Shynkovych

Candidate of Economic Sciences,

Associate Professor of the Department of Public Management and Administration,
State University of Trade and Economics

The article examines the role of public-private partnership as an effective instrument for containing food inflation under the conditions of the wartime economy and post-war recovery of Ukraine. It is determined that food inflation in Ukraine during 2022–2024 was mainly caused by structural factors, including the destruction of logistics and energy infrastructure, disruption of supply chains, rising transportation and production costs, reduction of domestic food supply, and growing risks in the agri-food sector. The study substantiates that traditional monetary instruments have limited effectiveness in overcoming such structural inflationary imbalances, which increases the importance of institutional and investment mechanisms for stabilizing the food market and ensuring macroeconomic stability. The theoretical foundations of public-private partnership are analyzed, and the main channels of its influence on food inflation are identified through the modernization of logistics, transport, storage and energy infrastructure, stimulation of investments, support of innovation activity, and digitalization of the agri-food sector. Particular attention is paid to the role of public-private partnership in reducing logistics costs, restoring agricultural infrastructure, improving food supply stability, supporting export capacity, and strengthening national food security. The article emphasizes that the implementation of infrastructure and investment projects based on public-private partnership contributes to increasing the efficiency of agri-food systems and minimizing structural inflationary risks. Based on statistical data, the dynamics of food inflation in Ukraine during 2022–2024 are analyzed, and the structural nature of inflationary processes is confirmed. The article also investigates international experience in the implementation of public-private partnership mechanisms in the field of food security and anti-inflation policy, particularly in the European Union, the United States, and Israel. The main institutional, financial, and organizational barriers to the development of public-private partnership in Ukraine are identified, and priority directions for improving its effectiveness in the context of post-war economic recovery are proposed.

Keywords: public-private partnership, food inflation, food security, social policy, public policy analysis, wartime economy, post-war reconstruction, anti-inflation policy.

JEL Classification: H54, Q18, E31, O18

Дата надходження статті: 13.07.2026

Дата прийняття статті до публікації: 08.10.2026

Дата публікації статті: 15.10.2026